

De Commissie is overigens van mening dat de noodzakelijke samenhang in het Deense stelsel niet gewaarborgd is, doordat Denemarken met een aantal landen overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten, wat betekent dat de samenhang in het belastingstelsel niet tot stand komt met betrekking tot de individuele belastingplichtige door een strikte samenhang tussen aftrek voor premiebetalingen en belasting van uitkeringen.

Overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belasting die volgens het OESO-model zijn opgesteld, garanderen dat de pensioenuitkeringen niet worden belast, noch in het land waar de verzekerde woont, noch in het land waar de pensioeninstelling gevestigd is. Uit deze overeenkomsten volgt dat uitkeringen uit pensioenregelingen alleen kunnen worden belast in het land waar de pensioenontvanger woont. Deze overeenkomsten betekenen dat Denemarken afstand heeft gedaan van het recht om uitkeringen van in Denemarken gevestigde pensioeninstellingen te belasten. Dit geldt ongeacht of voor de premiebetalingen in Denemarken recht op aftrek bestond of niet. Omgekeerd kan Denemarken alle pensioenuitkeringen aan in Denemarken wonende verzekeringnemers belasten, ook als de premies zijn betaald in een van de overeenkomstsluitende landen.

In andere overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belasting staan bepalingen die de verzekeringnemers het recht geven om premiebetalingen voor buitenlandse pensioenregelingen af te trekken. Personen die uit een van deze landen naar Denemarken verhuizen, kunnen hun pensioenregeling dus in het land van herkomst voortzetten en de premiebetalingen aan die regelingen in Denemarken aftrekken van hun belastbaar inkomen. De aftrekbevestigingen in deze overeenkomsten tonen aan dat de Deense bepalingen volgens welke geen recht bestaat op aftrek voor premiebetalingen aan buitenlandse pensioenregelingen, niet consequent zijn.

(¹) PB L 336, blz. 15.

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 18 maart 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Finanzamt Heidelberg en internationale Sprach- und Studienreisen GmbH (iSt)

(Zaak C-200/04)

(2004/C 190/07)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 18 maart 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 5 mei 2004,

in het geding tussen Finanzamt Heidelberg en internationale Sprach- und Studienreisen GmbH (iSt), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Geldt de bijzondere regeling voor reisbureaus van artikel 26 van richtlijn 77/388/EEG (¹) ook voor de handelingen van een organisator van zogenaamde „High-School-programma's” en „College-programma's” met een verblijf in het buitenland van drie tot tien maanden, welke de deelnemers op eigen naam worden aangeboden en waarvoor gebruik wordt gemaakt van diensten van andere belastingplichtingen?”

(¹) PB L 145, blz. 1.

Verzoek van het Landgericht Frankfurt am Main van 28 april 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG en Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH

(Zaak C-203/04)

(2004/C 190/08)

Het Landgericht Frankfurt am Main heeft bij beschikking van 28 april 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 mei 2004, in het geding tussen Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG en Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Moet artikel 10, lid 1, van verordening (EEG) nr. 1538/91 van 5 juni 1991 (handelsnormen voor vlees van pluimvee) (¹) aldus worden uitgelegd dat de aanduiding „kontrollierte Aufzucht” (gecontroleerde fokkerij) bij de etikettering als bedoeld in artikel 1, lid 3, sub a, van richtlijn 79/112/EEG een aanduiding van het houderijsysteem is als bedoeld in artikel 10, lid 1, van verordening (EEG) nr. 1538/91?”

(¹) PB L 143, blz. 11.